

Divendres 28 de durant l'any

Text de l'Evangeli (Lc 12,1-7): En aquell temps, la gent s'havia aglomerat a milers, fins al punt que es trepitjaven els uns als altres. Jesús començà a dir primer als seus deixebles: «Guardeu-vos del llevat dels fariseus, que és la hipocresia. No hi ha res de secret que no s'hagi de revelar, ni res d'amagat que no s'hagi de saber. Per això, tot el que heu dit en la fosca, ho sentiran a plena llum, i el que heu parlat a cau d'orella en la cambra més retirada, ho pregonaran des dels terrats. A vosaltres, amics meus, us dic que no tingueu por dels qui maten el cos i després ja no poden fer res més. Jo us faré veure qui heu de témer: temeu aquell qui, després de prendre la vida, té poder de tirar a l'infern. Us ho asseguro: a aquest sí que l'heu de témer. ¿No es venen cinc ocells per pocs diners? Doncs bé, Déu no n'oblida ni un de sol. Més encara, fins i tot els cabells us té comptats. No tingueu por: vosaltres valeu més que tots els ocells.

«No tingueu por: vosaltres valeu més que tots els ocells»

Fr. Salomon BADATANA Mccj
(Wau, Sudan del Sud)

Avui contemplem Nostre Senyor Jesucrist tot adreçant-se a la gentada després d'haver-se confrontat amb les autoritats religioses jueves, és a dir, fariseus i escribes. L'Evangeli ens conta que la multitud era tan gran que es trepitjaven els uns als altres. Ací resta clar que estaven famolencs de la Paraula de Jesús, el qual parlava amb tan extraordinària autoritat als seus líders religiosos.

Sant Lluc, però, ens informa que abans de res, Jesús començà parlant als seus deixebles dient-los: «Guardeu-vos del llevat dels fariseus, que és la hipocresia» (Lc 12,1). Nostre Senyor vol menar-nos a la pràctica de la sinceritat i de la transparència, tot superant la hipocresia amb què actuaven els fariseus i els

escribes. Perquè ells mostraven un capteniment extern no conforme amb llur camí interior de vida: ells pretenien ser allò que no eren.

És contra tot això que Jesucrist ens vol prevenir en l'Evangelí d'avui quan diu: «No hi ha res de secret que no s'hagi de revelar, ni res d'amagat que no s'hagi de saber» (Lc 12,2). Sí, tot serà revelat! Per aquest motiu nosaltres hem de lluitar per ajustar la nostra vida segons allò que professem i proclamem. Òbviament, això no és fàcil. Però no hem de témer, ja que el nostre bon Déu és amatent. Tal com digué sant Joan Pau II, «l'amor de Déu no imposa càrregues que nosaltres no puguem portar (...). Perquè per a tot allò que Ell ens demani, Ell mateix ens proveirà l'ajut necessari». Res no succeeix sens que Ell ho conegui. Fins i tot els nostres cabells són comptats! Sí, nosaltres tenim un preu davant de Déu. No tinguem por, ja que el seu amor no té límits.

Senyor, concediu-nos la saviesa per a menar bé la nostra vida envers les exigències de la nostra fe, àdhuc enmig de les dificultats d'aquest món. Amén.

«Guardeu-vos del llevat dels fariseus, que és la hipocresia»

P. Raimondo M. SORGIA Mannai OP
(San Domenico di Fiesole, Florencia, Itàlia)

Avui, el Senyor ens invita a reflexionar sobre una mena de llevat dolent que no fermenta el pa, sinó que només l'engrandeix aparentment i el deixa cru i incapaç de nodrir: «Guardeu-vos del llevat dels fariseus» (Lc 12,1). Es diu hipocresia i és només aparença de bé, màscara feta amb draps de tots colors i cridaners, però que amaguen vicis i deformitats morals, infeccions de l'esperit i microbis que embruten el pensament i, en conseqüència, la mateixa existència.

Per això, Jesús adverteix que cal tenir precaució davant d'aquests usurpadors que, en predicar amb els mals exemples i amb la lluentor de les paraules mentideres, miren de semblar la infecció al seu voltant. Recordo que un periodista —brillant pel seu estil i professor de filosofia— va voler afrontar el tema de la posició de l'Església catòlica davant la qüestió del pretès “matrimoni” entre homosexuals. I amb pas alegre i un rosari de sofismes tan grans com elefants, va intentar contradir les sanes raons que el Magisteri havia exposat en un dels seus recents documents. Heus ací un fariseu dels nostres dies que, després d'haver-se declarat batejat i creient, s'allunya amb desimboltura del pensament de l'Església i de l'esperit del Crist, i encara pretén passar per mestre, acompanyant i guia dels fidels.

Passem ara a un altre tema: el Mestre recomana distingir entre temor i temor: «No tingueu por dels qui maten el cos i després ja no poden fer res més» (Lc 12,4), que serien els perseguïdors de la idea cristiana, que maten a desenes els fidels en temps de “caça de l'home” o de tant en tant alguns testimonis singulars de Jesucrist.

Por absolutament diversa i motivada és la de poder perdre el cos i l'ànima, i això està a les mans del Jutge diví; no que l'ànima mori (seria una sort per al pecador), sinó que tasti una amargor que pot ser anomenada “mortal” perquè és absoluta i interminable. «Si aquí esculls viure bé, no seràs enviat a les penes eternes. Puix que aquí no pots escollir no morir, mentre vius escull no morir eternament» (Sant Agustí).